

CUDOWY (10) ai

o jasne.

sg m I cudowym (3). $\diamond$ f G cudow(e)j (1). $\diamond$ I cudową (5). $\diamond$ n G cudow(e)go (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nadzwyczajny, niewytłumaczalny, przypisywany działaniu sił nadprzyrodzonych (10) : A obrony im żadney nakrętney y cudowey nie obiecowano *CzechRozm* 185; A zażby im dáleko więcej nie dopuścił był [...] iáką znaczną cudową plagą pokarania/ ábo y nád onym zdraycą śwym Iudałzem? *CzechEp* 28; á miánowicie/ iż niezliczony lud ná pułzczy/ przez lat 40. cudową mánną podeymował. *CzechEp* 189; Niechcemyli przeciw przyrodzeniu y pímu ś. mowić y cudowego rodzenia wprowadzić ná świat. *CzechEp* 293, 189 [3 r.].

Wyrażenie: »cudowym obyczajem, sposobem« (2 : 1): Choćiaż tey mocy swoiey cudowym obyczáiem [...] nie pokázuie. *CzechRozm* 183v; Wízákże fie to rzadko pokázuie: á práwie cudowym ípofobem to ná ludźi przypásćby muíiało *CzechRozm* 239v, 29.

Cf **CUDOWNY**

ZZa